Ч. 154 Четвер 11 (23) липня 1896. Рік VI

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Людвика Пльона і в ц. к. Старостве на провинциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Нове товариство фінансове

Руска Каса

на Буковині.

Невеличка громада щирих людий на Буковині може галицким Русинам послужити за примір, як робить ся политика: не пустими криками, не галасливими вічами та всїлякими подібними зборами, що замість сполучити всїх до спільної роботи, лиш роз'єдинають їх, замість заводити згоду, роблять незгоду і ширять ненависть одних до других, замість будувати — руйнують, але спокійною, тихою а неутомимою працею, маючою на оці спільне добро всїх, а не личні амбіциї. Та громадка людий завязала товариство під назвою „Руска Каса", котре поставлене на добре обдуманих, широких підставах зможе дуже богато причинити ся до економічного піддвигненя нашого народу, не лиш на Буковині але й в тих сторонах Галичини, що безпосередно притикають до Буковини, як повіти косївский, снятиньский, городеньский і заліщицкий. Оттаке товариство, що обнимає цїлий край і своїми кружками лучить всїх в одну цїлість фінансову, треба було вже давно завязати і у нас в Галичині, а не роздроблювати сили основуванєм окремих, котрі своїм хісном або й шкодою не різнять ся в нічім від подібних польских або жидівских товариств. В нашій суспільности инші обставини, то-ж і треба для неї иньших, на инакший лад устроєних інституций фінансових, бо що иншим може виходити лиш на хосен, то нам часто може вийти на шкоду. Але стало ся. Значна часть нашої інтеліґенциї, запаморочена політикою безглуздих проводирів, не була в силї роздумати о кріпких основах економічних для нашого народу, а брала собі лиш живцем примір з жидів і Поляків не питаючи, чи то буде добре. Та коби хоч і на сей лад була зробила богато — нехай би! А то і тут зроблено так маленько, що майже нічого. Ті фінансові товариства, які у нас послїдними роками позаводили ся, не значать супротив подібних польских і жидівских майже нічого, не всилї їм удержати противваги, а до розумнїйшої роботи на поли фінансовім в сїмнапрямі двиганя широких мас нашого селяньства мабуть вже пора минула. То-ж відрадою може бути бодай то, що хоч буковиньскі Русини зрозуміли лїпше дїйстний інтерес народний та ще в пору взяли ся до дїла. Для інформациї і для показаня, як беруть ся буковиньскі Русини до роботи на фінансовім поли подаємо тут коротеньке справоздане з надзвичайних зборів „Рускої Каси.

В четвер 16-го с. м. відбули ся надзвичайні загальні збори задаткового товариства „Руска Каса в Чернівцях". О $6^1/_2$ години голова Старшини, п. Є. Піґуляк, сконстатував, що явило ся число членів, потрібне до важности ухвал збору, і отворив засїданє.

На предложенє старшини збір взяв під розвагу §. 21. 5 статута, де сказано, що збір членів має рішити, кілько один член може мати паїв, тай яку може мати одна особа вкладку щадничу, відтак установити речинець для обосторонного виповідженя вкладки або єї части, а також установити стопу процентову для вкладок щадничих і для позичок". В тих справах постановив збір:

1) Член може мати необмежене число паїв;

2) вкладка щаднича одного члена може виносити тепер найбільше 500 зр.;

3) речинець для обосторонного виповідженя вкладки такий: 20 зр. обовязана каса виплатити без виповідженя, 50 зр. треба виповісти на три дни наперед, від 50 до 100 зр. на тиждень, а більше як 100 зр. на два тижднї наперед.

Від вкладок щадничих платить каса $5^1/_2$%.

§. 13. „Стопа процентова від позичок" полагодив збір в той спосіб, що постановив побирати від позичок 7%, а 2% проволоки від незаплаченої на час рати.

Рівночасно ухвалив збір, що позички: до 100 зр. будуть давати ся на вексель, від 100 до 200 зр. на скрипт нотарияльний, а позичку над 200 зр. обовязана Старшина обезпечити на недвижимостях довжника. На тім збори закінчено.

Як бачимо — каже „Буковина" — ухвали збору, особливо-ж ті, що відносять ся до стопи процентової від вкладок щадничих і позичок, суть того рода, що повинні притягнути до молодої інституциї тої так всїх тих, що хочуть корисно ульоковати свої капітали, як і тих, що хотїли би видобути нарід наш з рук лихварів. Жадна кредитова інституция в краю (на Буковині) не дає так великого проценту від вкладок, а не побирає так малих процентів від по-

БІЛА ВЕЖА В БОХАРІ.

(З шведского — А. Роос).

Недалеко всхідних воріт в Бохарі єсть мала трикутна торговиця, де за довгими столами під шатрами сидить кількох гончарів і ті, що продають ремінь, порозкладавши свої товари. Трохи віддалїк з боку сидить садівник Абдул; доокола него цїлі гори жовтих кавунів, гладоньких яблок та мохнатих брескинь. Скоро хто іде торговицею, то Абдул закликає до своїх товарів дзвінким голосом.

— Просимо — каже — купіть! Купіть! Кавуни сьвіжі і холодні, як сніг на Беяр-Даґу, брескині такі солодкі, як губоньки красної дївчини, аж розпливають ся. Просимо, купіть!

Та й сьміє ся при тім. А єго чорні брови та білі зуби аж сьвітять ся з веселости.

Коло малої торговиці стоїть велика чотигранна вежа, будинок старосьвітский. Грубі, побілені мури сьвітять ся на сонци; спадиста єї криша вкрита зеленими, поливаними дахівками. З того боку, котрим вежа обернена до торговиці, нема анї дверий анї вікон, лиш мала глипка на самій горі під кришею.

Абдул, що стоїть саме проти білої вежі, споглядає иноді цїкаво на глипку. Але у глипці не видко нїчого, хиба лиш сьвітить ся в ній на сонци червоний збанок з глини, що стоїть на тім маленьким віконци. Коло того збанка — в синявій темряві поза смугою сонїчного проміня — покаже ся иноді нїби якась маленька, біла, вузонька ручка. Часом видко, як та рука сягне у збанок, нїби щось з него бере. Але більше Абдул нїколи нїчого не видить.

А там на горі у білій вежи жиє поважний Чарібай, що служить у шкільника Мір Араба, де єго обовязком єсть позамітати часом школу та допильнувати, щоби був лад і порядок. Чарібай і єго жінка, поважна Хадрулла, виховали собі дуже старанно свою донечку, красну Ферґіяну, що жиє в тій комнатцї, котрої віконце виходить на малу триугольну торговицю. В цїлій Бохарі нема дївчини, що мала би густїйшу чорну заслону з кіньского волоса, як та, що заслоняє личко Ферґіяни, коли она виходить иноді зі своєю матірю на базар. А поважна Хадрулла, що майже через цїлий день сидить там на горі коло своєї доньки, не дозволила би нїколи того, щоби она коли з відкритим лицем виглянула кріз глипку і дивила ся на людий на торговици — як то поганим звичаєм люблять робити другі бохарскі дївчата. Тому Ферґіяна й не видить більше сьвіта, як лиш тілько, що тогди, коли загорнена і заслонена виходить з своєю матірю. Але она чує гамір на торговици, чує, як закликають ті, що продають, як кричать осли і як гуркотять тяжкі вози з набором.

Одного дня о тій порі, коли на торговици було мало людий, іде Ферґіяна до віконця, щоби із глиняного збанка набрати трохи рижу, котрий там був сприятаний; при тім була так неосторожна, що потрутила збанок і він полетів з глипки в долину, упав на камінє на торговици і розбив ся на дрібні кусні.

Ферґіяна аж крикнула і виставила головку кріз глипку; подивила ся на черепи із збанка та заголосила на весь голос.

— Ой, мій красний збаночок! — крикнула она. — Падоньку нещасливий, що се стало ся, що я єго розбила! Такий був красний та пишний збанок! Анї одної скази на нїм! Що-ж я наробила!

Молодий садівник підняв голову в гору, коли почув єї голос. Дивить ся на ню і видить, що у неї чорні очи і світять ся — як зірки серед ночи.

Але Ферґіяна не дивить ся на него лиш на свій розбитий збанок. — Та ще й жменя рижу була в нїм — нарікає она — а тепер ще й єго з'їдять пажерливі голуби.

Поважна Хадрулла через цїлий той час сїпала свою доньку за спідницю. — Та бо що се тобі — каже — стало ся, моя донечко? А чи-ж яло ся тобі виглядати кріз віконце з незакритим лицем? Опамятай ся доню!

— Ой, мамо — каже Ферґіяна, відступившись від вікна — як же менї памятати о тім, щоби заслонити ся, коли пропав так красний збанок, збанок, що не було на нїм анї одної скази?

На другий день видить Абдул, коли глянув на глипку, що там стоїть вже новий збанок. Молодий садівник споглядав від тепер частїйше на вікно, але не видів нїчого більше, як лиш червоний збанок, що сьвітив ся на сонци.

Але в кілька днїв опісля, коли Ферґіяна сїла собі з веретеном під саме вікно, щоби їй

зичок; 7% від позички, се на Буковині річ дотепер не чувана. При всім тім Старшина Рускої Каси уряджує адміністрацию в як найдешевший спосіб, щоби були як найменші кошти і довжники Каси не будуть наражені на ріжні драчки, які стягають від них инші кредитові институциї, а котрі звичайно подвоюють, а найчастїйше потроюють чисту стопу процентову.

Коли Старшина роздобуде більші капітали до обороту, що стане ся до пів року, стопа процентова буде знижена навіть на 6%. Поки що не зроблено сего вже тепер, бо наперед треба покрити великі кошти заснованя Рускої Каси.

Так само задержить ся Страшина з пів року з заснованєм кружків, бо, по перше, кошти заснованя тих кружків були би за великі, а по друге, Каса, не маючи ще достаточних капіталів, не могла би тих кружків запомагати своїми грішми. Тому то повинні приступати до черновецкого стоваришеня і всї ті, що хотїл-б у себе завязати кружок Рускої Каси. Потім зверне ся їм ті гроші до кружка.

Руска Каса містить ся в Народнім Домі при улици Петровича ч. 2. Урядові години від 9—12 рано і від 4—6 по полудни.

Відозва.

З вереснем нового року шкільного 1896/7 вводить ся при ц. к. Семинарії учительскій в Самборі чотирокляссева руска школа вправ. Сего року буде отворена перша кляса сеї школи, котра щорічно доповнятись буде. Поміщена она буде в каменици в ринку проти ОО. Бернардинів, де дотепер був готель Краківский. Єсть се перша повна чотирокляссова руска школа народна на так просторім обшарі нашого Підгіря, то-ж сподїємо ся, що Русини нашої околиці повитають з повною радостию єї отворенє і поспішать записати до неї своїх синів. Рівно-ж звертаємо увагу, що число учеників по клясах єсть ограничене і не сьміє перевисшити числа 40, а звичайно буває 30 учеників. Науку в школї вправ удїляєсь після пляну для шкіл чотирокляссових визшого типу, котрий то плян найлїпше відповідає підготовленю до шкіл середних, а ученики сеї школи побираючи від другої кляси науку польского язика, яко язика краєвого, мають можність переходити по єї укінченю і до ґімназиї польскої.

Підносимо сю обставину задля сего, що в Самборі єсть лишень польска ґімназия, то-ж родичі, посилаючи своїх синів до рускої школи, наколи-б мали який сумнїв з сеї причини, можуть бути певні, що в переходї учеників рускої школи вправ до польскої ґімназиї, не будуть мати перепони, скоро лишень їх дїти в науцї поступи робити будуть.

Сподїємось тому, що Родимцї поспішать радо і скоро вписи оголошені будуть з записанєм своїх синів до сеї школи, а учителї єї вкажуть радо родичам при вписї доми, в котрих їх дїти знайдуть старанну родительску опіку.

Рівно-ж звертаємо увагу сих родичів, котрі хотать синів своїх носилати опісля до ґімназиї, що лїпше зроблять, коли вже від першої кляси дадуть їх до сеї школи, ніж як доси водить ся, що хлопець ходить три або чотири роки до школи сільской і аж по єї укінченю переходить до третої кляси школи народної в містї, де задля великого числа учеників часто по два лїта сидить в клясї і в сей спосіб тратить лиш дорогий час.

Добре розвинений хлопець по укінченю 6-того року житя, коли піде до першої кляси школи вправ, при старанній опіцї учителїв, а малім числї учеників, укінчить єї в 10 роцї, так що з 11 роком житя перейти може до ґімназиї.

Вписи відбудуть ся, як у всїх школах 29, 30 і 31 серпня в Дирекциї ц. к. Семинариї учительскої.

Перегляд полїтичний.

Pest. Lloyd доносить, що єсть вже певною річию, що цар Николай приїде дня 26 або 27 серпня до Відня. На двірци північної зелїзницї повитає єго Є. Вел. Цїсар і всї архікнязї. З двірця буде творити шпалїр залога аж до цїсарского замку. Дня 28 серпня відбуде ся велика парада войскова, на котру прибудуть до Відня пять полків кавалериї. Від'їзд царя наступить дня 29 серпня.

Після угорских ґазет прийшло вже в переговорах межи Австриєю а Угорщиною до порозуміня що до митово-торговельної угоди. Заходять ще лиш ріжницї що-до млива.

Заходи держав европейских, щоби на Креті завести спокій і порядок не удали ся доси. Греки, християни, на острові бунтують ся дальше і хотять висвободити ся від Турків, а Турки по давному ріжуть християн. Гадка, котру піднесено в Парижи, щоби в справі кретийскій скликати конґрес европейский, притихла, бо, здаєсь, францускі полїтики зрозуміли, що на конґресї не прийшло би до нїякої згоди. Справа стоїть отже як стояла.

Новинки.

Львів дня 22 липня 1896.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував підофіцирів рахункових I. кляси: Франца Голлянка, Івана Любовича, Романа Сорочиньского і Стефана Дембчиньского канцелїстами Намістництва і придїлив Голлянка до служби в старостві в Снятинї, Любовича при Намістництві, Сорочиньского при старостві в Підгайцях, а Дембчиньского при старостві в Ґрибові. — Дирекция почт і телеґрафів призволила на зміну місць службових асистентам почтовим Мариянови Репчиньскому в Чорткові і Леопольдови Паблеви в Лапцутї.

— **Відзначенє.** Старший радник будівництва у Львові, Матїй Морачевский, одержав ордер зелїзної корони третої кляси.

— **Редакция „Учителя“** повідомляє сим своїх передплатників, що чч. 14 і 15 „Учителя“ вийдуть разом 1 серпня с. р.

— **Зміна власности.** Більшу посїлість в Усятичах, повіта дрогобицкого, купив на власність від братів Крайцберґів др. Стефан Стефанович, посол до буковиньского сойму і Ради державної.

— **В семінариї учительскій в Самборі** зголосило ся до іспиту зрілости під проводом Вп. п. Людвика Дзедзїцкого, ц. к. радника шкільного, 36 звичайних кандидатів а 10 екстернїстів, поміж котрими були чотири кандидатки. Іспит здало зі звичайних кандидатів 13 Русинів а 14 Поляків, з екстернїстів 1 Русин а 3 Польки. Зі звичайних кандидатів одержало 9 поправку з одного предмету, а то 4 Поляків, один жид а двох Русинів. З поміж екстернїстів одержало поправку 2, а то 1 Русин і 1 Поляк. Зпоміж кандидатів екстернїстів доповнив канд. Костишин ґімназияльний іспит зрілости, котрий попередно здав. — Зі звичайних кандидатів здали: Белей Павло (Р.), Чайковский Станислав (з відзн.), Червіньский Йосиф, Герстен Сендер, Ґільовский Йосиф, Глушкевич

було добре видко ся, нещастє хотїло, що потрутила веретеном збанок і той упав з вікна на землю та розбив ся на дрібні кусні.

Ферґіяна крикнула і вихилила ся через вікно.

— Падоньку мій — крикнула она. — Що-ж я наробила! Вже й по моїм краснім збанку! Розбив ся на дрібні кусні! Вже й дротар єму не поможе! Не що, лиш то я вже така нещаслива на сьвітї!

Молодий садівник, почувши крик Ферґіяни, відняв чим скорше голову до гори; дивить ся і видить, що у неї личко кругле і магоньке, а таке румяненьке, як у бреский.

Але Ферґіяна й не дивить ся на него, у неї лиш збанок перед очима і она заводить: Падоньку мій! Вже й дротар єму не поможе!

Поважна Хадрулла сїпає доньку з цїлої сили за спідницю та каже гнївливо: Що се донечко, хиба ти таки вже з розуму зійшла? Ще готові собі люди подумати, що ти нїколи того не учила ся, що яло ся молодій дївчинї! Подумай лиш, яка піде зараз о тобі помовка!

— Ох матїнко — каже Ферґіяна відступившись від вікна — як же менї о тім думати, коли мій найкрасший збанок вже пропав, такий був великий та червоний, а який прекрасний та з жовтими, широкими крисами!

На другий день, коли Абдул глянув знову на глипку в білій вежи, видить, що там стоїть на віконци новий збанок. Але хоч він опісля ще через кілька днїв споглядав в гору, з красної Ферґіяни не видїв анї слїду.

Одного дня в саме полудне, коли буває найбільша спека, коли на маленькій торговици глухо і пусто, бо нїхто не купує а продавцї дрімають за своїми столами, встає Ферґіяна поволеньки з мати, на котрій лягла була спочити на полудне в своїй темній компатцї на вежи, а поважна Хадрулла спить тимчасом на подушках в найхолоднїйшім кутику. Ферґіянї від спеки схотїло ся пити та іде заспана, що аж заточує ся, до глиняної посудини з водою, що стоїть на земли. При тім переходить саме попід глипку і сама вже не знає, як то стало ся, бо така була заспана, що ліктем потрутила збанок стоячий на вікнї, а він перевернув ся і упав на торговицю та розлетїв ся там на дрібні кусні.

Фарґіяна крикнула з розпуки і таки головою та плечима влїзла у глипку.

— Падоньку мій нещасливий! — крикнула она. — А се що знов стало! Ось і знову лиш самі кусні з мого малого, красного збаночка з двома ушками. Мав два ушка, а анї одно не було відбите. Доле-ж моя нещаслива! Якесь лихо мене вчепило ся, чи що!

Абдул, що дрімав, аж кинув ся. Дивить ся на ню і не може надивити ся. Видить, що у неї губоньки червоні, як ґранатовий цьвіт, а зуби біленькі, як перли.

Але Ферґіяна і не дивить ся на него; їй перед очима лиш збанок і она заводить: Хиба вже нїкого на сьвітї така біда не вчепила ся, як мене!...

Поважна Хадрула схопилась з постелї; лють єї взяла, аж дихати їй не дає, так тягне доньку за спідницю від вікна.

— Нещастє то, правда, та ще й велике, стратити такі три красні збанки, та ще й такі, з котрих нї один не мав нїякої скази, але ще більше нещастє мати таку доньку, що не уміє вести ся! Та чи тобі не прийшло на гадку, що як-раз напроти сидить молодий садівник, котрий може в сїй хвили дивить ся на тебе?

— Ох, матїнко моя — каже Ферґіяна, — відвернувши головку — кому би прийшов на гадку якийсь там садівник, саме коли пропав красний збанок, збанок з двома ушками, з котрих анї одно не було відбите?

В день опісля, а то була пятниця, школа Мір Араба була замкнена, а поважний Чарібай сидить в своїй комнатцї на самій долинї вежі, закурив собі люльку та й задумав ся. Аж хтось пукає до дверий. Поважний Чарібай, встає поволеньки, затягає на ноги виступцї, що стояли коло него, та іде отворити.

На дворі на сходах, котрими іде ся до чорних, зелїзом оббитих дверий, стоїть Абдул, молодий садівник. Поважний Чарібай, що єго зараз спізнав, витає єго своїм звичаєм з великою чемностию.

— О, брате мій, — каже він — яку же ти велику честь робиш моїй хатї! — І він просить Абдула заходити, веде єго темними, холодними сїньми до великої трохи темної комнати. Там сїдають собі оба мужчини на землю, кождий на свою мату, а Чарібай приймає свого гостя люлькою.

— По правдї сказавши — відзиваєсь поважний Чарібай — то таки велика честь для мого дому, що ти до мене зайшов. Що-ж би то було такого, що ти менї зробив таку радість?

— Менї казали, о Чарібаю — каже молодий садівник, — що у тебе єсть донька, така честна і так добре вихована, що в цїлій Бохарі такої би другої не знайшов. А що я вже давно задумав женити ся, бо слухаю заповіди блаженного пророка, то й прийшов тебе спитати, чи не мав би ти охоти дарувати менї сей твій скарб.

На Аллаха, — каже на то поважний Чарібай — цїла Бохара знає, що ти Абдуло мо-

Іван (з відзн.), Ганьковский Василь (Р. з відзн.), Гавран Іван (Р. з відзн.), Голубінка Миколай (Р. з відзн.), Гуминяк Іван (Р.), Янковский Станислав (з відзн.), Кліщ Василь (Р.), Кліщ Михайло (Р.), Конечний Іван (з відзн.), Констанкевич Емилїян (Р. з відзн.), Коссак Іван (Р. з відзн.), Кульчицкий Денис (Р.), Лежайский Володимир, Липиньский Емилїян (Р.), Маліш Михайло (Р.), Мілер Йосиф, Оржеховский Адам, Перуцкий Антін. Сухарский Іван, Винницкий Іван (Р.), Заремба Антін (з відзн.), і Жеребецкий А. (Р.) — Всї кандидати, що здали цїлком і ті, що одержали поправку, дїстали вже посади учительскі. Найбільше пішло до округа шкільного в Долинї, Жидачеві, Дрогобичи, Стрию, Перемишли а кількох до Самбора.

— **В женьскій семинариї** у Львові зголосили ся сего року до іспиту зрілости 55 учениць публичних і 58 екстернїсток; з них здало 54 публичних учениць і 40 екстернїсток; 9 позволено поправити іспит по вакациях, 7 репробовано, 3 відступило. З Русинок здали: Соф. Грушкевичівна з відзн., Теоф. Чепілївна, Кат. Лейманівна, Людм. Мацїевска, Мар. Сембратовичівна, Юл. Стеткевичівна, Віра Трусевичівна, та екстернїстки: Ан. Гилевичівна, Лук. Лисяківна, Мар. Лисяківна, Конст. Мигуловичівна, Ів. Пелехівна, Вільг. Задорецка.

— **Іспит зрілости** в черновецкій женьскій семинариї здали слїдуючі Русинки: Ольга Білїнкевичівна, Володимира Лисинецка, Каролина Сухоносівна і Омеляна Токариківна.

— **Черновецка ґімназия** мала в минувшім роцї шкільнім 835 публичних і 20 приватних учеників. З них було 343 з Чернівців, 299 з Буковини, 138 з Галичини, 31 з инших австрийских провінций, 33 з Румунії, 6 з Росиї, 3 з Німеччиниии по 1 з Туреччини і з Австралії. Після віроісповіданя було православних, що вчили ся релїгії по руски 75, що по румуньски 98, прав. вірмен 2, римо-кат. 154, вірмено-кат. 14, греко-кат. 61, протестантів 31, жидів 420. По народности було Русинів 131, Волохів 101, Поляків, 97, Чехів 7, Мадяр 1, Турок (жид) 1, Німців 517 (межи ними 420 жидів).

— **Самоубийство.** Кілька днів тому назад утїк з войска капраль від гузарів, Людвик Ковач, стационований у Винниках, допустивши ся там якоїсь крадежи. Оногди вечером зловили его селяни в Семянівцї під Львовом в збіжу, де він укривав ся і вчера рано приставили его до львівского староства. Ковач зайшов тут до виходків і вистрілом з револьвера, котрий мав при собі, відобрав собі житє. Тїло відставлено до трупарнї при войсковім шпитали.

— **Загадочне затроєнє цїлої родини.** Невислїджений доси злочинець затроїв дня 13 с. м. в Близьковичах цїлу родину коваля Клїнґа. Слїдство в сїй справі веде тепер ад'юнкт суду повітового в Самборі п. Лятошиньский. Вислана на місце злочину комисия застала цїлу родину Клїнґів, шестеро душ і служницю їх близькими смерти. Они пили воду, затроєну мабудь аршеніком, чи якоюсь иншою отруєю, котрої невислїджений доси злочинець насипав до бочки з водою, що стояла в сїнех в Клїнґовій хатї. Часть тої води вислано до Львова до хемічного розслїду. Служниця Клїнґів померла в шпитали дня 17 с. м., а стан здоровля прочих затроєних есть все ще дуже небезпечний. Ходить чутка, що того злочину допустив ся якийсь ворог Клїнґа.

— **Величезний гриб.** З Ялинковатого в Скільщинї надіслано до редакциї одної з львівских ґазет величезний правдивий гриб, котрий важить півтретя кільо! Шапка гриба есть серединою на 35 центиметрів широка, обем ковна (пенька) має також 35 центиметрів, а в перекрою по серединї має 11 центиметрів. Гриб той знайшов в лїсї дня 19 с. м. пастух місцевого пароха, Іван Лесів. Однакож черваки так сточили шапку гриба, що она мимо старанного опакованя розсипала ся підчас транспорту до Львова.

— **Освоюванє леопардів.** Анґлїєць Кіплїнґ описує в однїй книжцї спосіб, в який освоюють від непамятних часів леопардів для індийских князїв. Ловля тих звірят легка, бо леопарди мають звичайно одно дерево, під котрим люблять перебувати і острити до его кори свої кіґтї, а тодї легко їх нагнати в заставлені сїти. Однако великої терпеливости, а особливо богато крику вимагає їх освоєнє. Насамперед вяжуть зловлене звіря сильними посторонками і привязують его до деревляного ліжка, де мусить лежати кілька днів з завязаними очима. Тодї приходять женщини до леопарда і кричить ему над головою цїлими годинами. Очевидно що чим більше дикий крик, тим більше зьвір боїть ся. Проче робить голод. Леопардови не дають їсти доти, доки цїлковито не ослабне і не стане лагідний. Коли то наступить путають его ланцухами і виводять увязаного на сильних шнурах між глоту людий на улицї міста, щоби его привзвичаїти до виду людий і їх крику. По довшім часї леопард цїлковито лагідніє, освоює ся, а навіть так привязує ся до своїх наставників, що спить з ними на однїй постели. До ловів не дасть ся леопард привчити.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 22 липня. Дохід зелїзниць державних за червень показав ся о 461.324 зр. більший як за той сам час минувшого року.

Будапешт 22 липня. Стан урожаїв по 15 с. м.: Пшениця каже загально сподївати ся середного жнива; видаток жита що-до якости лїпший як минувшого року, а що-до скільности то перевисшає минувший рік о 2 міліони; ячмін пересїчно вдоволяючий.

Ішль 22 липня. Мінїстер справ заграничних ґр. Ґолуховский їздив вчера до Авсзе до нїмецкого канцлера, кн. Гогенльоге, а вечером вернув назад.

Будапешт 22 липня. Вчера закінчив ся межинародний конґрес для охорони зьвірять; слїдуючий конґрес відбуде ся в 1900 р. в Парижи. Конґрес телеґрафічний також закінчив ся.

Сигот (мармароский) 22 липня. Небезпечного злодїя, специялїста зелїзних кас, Афендакіса, що утїк був з криміналу, зловили робітники в Німецкій Мокрій і відставили его до Барачкез.

Ґрац 22 липня. Збори стирийского союза промисловцїв, на котрих мав оправдувати ся Файхтінґер, редактор градецкого Extrablatt-у розвязано з причини великої бурди, яку викликав Ґаррайс, сторонник Шенерера.

Рим 22 липня. На вчерашнїм засїданю палати послів заявив Рудінї, що правительство змінило лиш однїсеньку точку проґрами, а то що-до справи орґанізациї войска, бо прийшло до переконаня, що то не дасть ся перевести. Правительство предкладає длятого буджет войсковий у висоті 240 міліонів і поручає палатї вести роботи дальше. По короткій дебатї розпочала ся нарада над проектом закона для Сицилії. В Сенатї зложив Рудінї подібну заяву.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-європ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	6·00	2·11	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·14	2·25	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45¹	—
Гребенова ²)	—	—	—	—	9·35	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води ⁴)	—	—	—	—	1·32	—	—
Брухович ⁵)	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович ⁶)	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова ⁷)	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45⁸	1·05⁹	3·00¹⁰	6·25⁸

¹) Від 1 червня до 30 вересня. ²) Від 10 липня до 31 серпня. ³) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. ⁴) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. ⁵) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. ⁶) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. ⁷) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. ⁸) Від 16 червня до 31 серпня що день. ⁹) Від 16 червня до 31 серпня в недїлї і сьвята. ¹⁰) Від 16 червня до 31 серпня в тиждневі дни.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 минут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

лодець дуже лепський і благоразумний; я би й не міг бажати собі лїпшого від тебе зятя. Але чей вибачиш, брате, коли я, як то у нас водить ся, спитаю тебе, кілько би ти дав за мою доньку.

О то торгували ся тепер оба мужчини, аж наконець станула згода, а відтак затвердили єї многими увіреннями і словами взаїмної почести. Тогди відозвав ся Абдул:

Не загнївай ся на мене, поважний Чарібаю, коли я зажадаю від тебе щось такого, що тобі може буде здавати ся незгідним зі скромностию і добрими обичаями. Я то добре знаю, що у нас так не водить ся, щоби суджений перед весїлєм важив ся подивитись на свою молоду; але мене ось тут в серци аж палить від нетерпячки, бо я чув, що твоя донька як і єстина так і дуже красна і я хотїв би тебе поспитати, чи ти в своїй ласцї не позволив би менї на хвильку на ню подивити ся?

А поважний Чарібай відповів на то:

— Нїколи, о Абдуло, не можу на то позволити, щоби ти свою будучу суджену видїв незаслонену; та же то було би щось нечуваного і цїлій Бохарі не сходило би то з дива, як би о тім довідала ся. Але длятого, що я тобі приятель і тебе поважаю, то позволю тобі, щоби ти на малу хвильку подивив ся на ню, але не заслонену. Піду зараз і приведу єї сюди.

І поважний Чарібай встав та пішов сходами в гору до комнатки своєї доньки. — Донечко моя — каже він — молодий садївник, що сидить онтам на долинї на торговици, прийшов до мене та сватає тебе. А що я знаю, що він чоловік лепский і роботящий, о котрім не можна нїчого лихого сказати, та що він крім того обіцяв ся вже заплатити за тебе відповідну суму, то я тебе єму обіцяв. Я ще на єго просьбу і длятого, що поважаю єго задля єго знаменитих прикмет, згодив ся і на то, щоби він на хвильку побачив тебе, але заслонену. Ходи-ж зі мною на долину.

А красна Ферґіяна в плач і стала заводити.

— Ох, батечку мій, то ви хочете мене дати з хати, та ще й якомусь, котрого я не знаю? Доле-ж моя нещаслива!

Але поважний Чарібай сказав на то з повагою:

— Ти знаєш, Ферґіяно, що першим обовязком доньки єсть слухати того, що родичі в своїй мудрости о нїй постановили. Ходи-ж, ходи зі мною! — І Ферґіяна мусїла послухати, заслонила ся найгустїйшою заслоною та зійшла з батьком сходами в долину, а поважна Хадрулла тимчасом і собі іде за ними, не іде, а ледви лиш суне ногами. Входять до комнатки, де чекає Абдул. Чарібай і Хадрулла приступають до молодого садївника, але Ферґіяна як стапула в дверех так і стоїть нїби стовпом.

Тогди Абдул просить свого тестя і тещу, щоби позволили єму приступити до своєї будучої молодої і сказати їй кілька слів. Они позваляють, а він підходить несьміливо до Ферігіяни та каже до неї: Не гнївай ся на мене, красна Феріґіяно, що я просив твого батька, щоби він тебе закликав. Прости твому рабови ту єго сьмілість.

А за чорною заслоною з кіньского волоса стало тогди ясно, заблисло двоє чорних очий, засьвітились рядки білих зубів.

— Добре, добре, — шепче тихим голосом красна Ферґіяна — добре, що ти прецї раз прийшов, бо тепер не стало би вже менї збанків, щоби їх скидати.

Поручає ся 8

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

11

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік.

ГАЛИЦКИЙ БАНК КРЕДИТОВИЙ

почавши від 1 лютого 1890 поручає

4% Асигнати касові

з 30 дневним выповідженем

3½% Асигнати касові

з 8 дневним виповідженем, всіже знагодячі ся в обізї

4½% Асигнати касові

з 90 дневним виповідженем, будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4 проц. з дневним терміном виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890. 10 Дирекция.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсі даним найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

4% листи гіпотечні коронові	4% позичку краєву галицку коронову
4½% листи гіпотечні	4% пожичку пропінацийну галицку
5% листи гіпотечні преміовані	5% " " буковиньску
4½% листи Тов. кредитового земс.	4½% пожичку угорскої зелізної дороги державної
4½% листи Банку краєвого	4½% пожичку пропінацийну угорску
4% листи Банку краєвого	4% угорскі Облігациї індемнізацийні
5% облігациї комунальні Банку крає.	і всілякі ренти австрийскі і угорскі,
4½% пожичку краєву галицку	

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає

по цінах найкористнійших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всілякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученем коштів.

До оферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 9

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем.— Збірники на воду. — Комплетні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8.

На жадане висилає ся катальоґи.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові улиця Кароля Людвика число 9, приймає абонамент на всі дневники по цінах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.